

Діло

<p>Виходить що-дня рано крім понеділків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 18, II. пов.</p> <p>Конто почт. шльа. 26.726.</p> <p>Адреса тел.: „Діло—Львів“.</p> <p>Число телефону 261.</p> <p>Рукописів редакція не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно 2.70 К. чвертьрічно 8— піврічно 16— вілорічно 32—</p> <p>у Львові (без доставки):</p> <p>місячно 2.40 К. чвертьрічно 7— піврічно 14— вілорічно 28—</p> <p>За зміну адреси платити ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Строчка петитова, двошляхтова 40, в надісланні 60, в оповістках 80 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про вичаї і заручини 1.50. Незрозумілі строчки 1 К.</p> <p>Ставі оголошень за окремою умовою.</p> <p>Одні примірник коштують у Львові 10 с. на провінції 12 с.</p>
--	---	---

Видав.: Видавнична Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

З Народного Комітету.

Львів, 19. мая 1917.

Вчора, дня 18. с. м. відбуло ся під про водом д-ра Костя Левицького засіданє Народного Комітету. Предметом нарад було теперіш не положенє українського народу в Австро-Угорщині і Росії.

Реферат про сю справу виголосив д-р Кость Левицький, підчеркуючи головню всі важні моменти австрійської політики від акту цісаря Франц-Йосифа про віокремленє Галичини аж до заяви цісаря Карла в Кракові в сій справі. Бесідник ствердив, що гроза відокремленя Галичини зовсім не минула та все ше висить над нами і що для її відвернення треба сподуки і однодільного поступованя всіх українських політичних чинників в Австрії. Додатним фактом для нас австрійських Українців є теперішні події на російській Україні, які скріпляють значно наше становище в Австрії і які не остануть без впливу на наше будуче правно-політичне положенє в Австрії.

Мимо всяких ударів, що спали на австрійських Українців в останніх часах, не треба нам падати на дусі, але спільними силами старати ся відвернути від українського народу в Австрії нові удари і здобути для него повну самоуправу на його областях.

Над рефератом була описля ширша дискусія, в якій забирали голос: о. Александер Стефанович, д-р Стефан Баран, д-р Лесь Кульчицький, д-р Василь Щурат, Вячеслав Будановський і д-р Стефан Федак, після чого прийнято слідуєчі резолюції, поставлені і мотивовані д-ром Стефаном Бараном:

1. З уваги на поведене австрійського правительства супроти українського народу в Австрії в часі трьох літ війни, яке нехтувало не раз найбільш житєві інтереси нашого народу, „Н. К.“ звивас Українську Парляментарну Ре презентацію, щоби в парламенті і делегаціях свою тактику приладила відповідно до сього поведєня к. правительства.

2. „Н. К.“, вважаючи за річ безумовно ко нечну однодільне співділанє всіх українських послів в парламенті і делегаціях, висказує горяче бажанє, щоби усі українські парламентарні послы з Галичини й Буковини з огляду на теперішнє грізне положенє українського народу в Австрії сотворити спільну парламентарну організацію.

3. „Н. К.“, визнаючи як факт вельми вірадий сподуку всіх українських політичних партій і груп Закардонної України в Українській Центральній Раді в Києві висказує горяче бажанє, щоби за приміром закардонної України з'єднали ся на ново в Загальній Українській Раді всі українські політичні партії австрійської України — згідно з рішенєм членів Ширшого Н. К. і мужів довіря української національно демократичної партії з 3. лютого с. р.

Митроп. Шептицький в Києві.

Львів, 19. мая 1917.

На підставі звісток у російській пресі пишуть нам з над кордону:

Дня 11. с. м. вечером, по засіданю виконуючого Комітету „Центральної Української Ради“ відбуло ся торжественне привітанє прибувшого до Києва гр. митрополита гр. А. Шептицького. Митрополита вітали проф. М. С. Грушевський, М. А. Прокопович, С. Ф. Русова и Л. М. Старицька-Черняхівська.

Після виконуючого Комітету навідав митрополит гр. Шептицький нараду селян, яка відбувалася того дня в поміщеню педагогічного музею.

За додержанє союзу.

Петербург, 19. мая 1917.

(П. А.) В Таврійській палаті відбула ся на раде членів Думи, на котрій Гучков і Мілюков подавали причини, які наклонили їх до димісії. Одноголосно постановлено: Члени Думи пригадують ти часовому правительству, що підставою його заграничної політики, особливо в питаню війни і миру, мусить бути безумовне і вірне витреванє при боці наших союзників, бо житєві інтереси і честь Росії з сим витреванєм тісно звязані.

„Вітчизна в небезпеці!“

Петербург, 19. мая 1917.

(П. А.) Новий міністер війни Керенський видав до армій такий приказ: Вітчизна в небезпеці і кожний мусить в міру сил її хоронити. Прошеня начальних командантів о звільненє з урду, які випливають з бажаня відхилитись від відповідальности в такій поважній хвилі, не прийму. Дезертирам приказуєт ся, щоби до 28. с. м. вернулись до армій.

Поворот полонених.

КОПЕНГАГА. (Ткб.) Перший транспорт австро-угорських полонених з Росії, що мають користати з гостинности в Данії, прибув у середу до Ааргус. Складаєт ся він з 250 військо вих і одного священника.

Пруська ляконічність і от-вертність.

БЕРЛІН (Ткб.) Законопроект в справі знесеня постанов о вивласненю в східних провінціях має тільки один артикул:

„Параграфи 13—22 артикулу 1, ч. 10 закона про зарядженя в ціли скріпленя Німеччини в провінціях Східна Прусія й Познанщина з дня 8. марта 1908 р. — аносити ся“.

В узасадненю сказано: Признанє державі в § 13 го закона право набуваня конечних ґрунтів в ціли скріпленя загроженої німеччини і заокругленя німецьких осель при помочи кольтіваціі о загальний просторі до 700.000 гектарів, — виконанє було прєстатом девятиох літ тільки на підставі одної децивіл державного уряду в осєні 1912 р. що до 4 дїбр о просторі 1655 га, котрі перейшли в посіданє кольтіваціі комісії. Поминувши ті випадки, кол. комісія змагала до здійсненя своїх завдань без ужитя права вивласненя і скольтізувала від 1908 р. до війни 105 671 га та утворила 8.066 осад. Супроти того державний уряд з огляду на політичне положенє, виторєне війною і маніфєстацією союзних цісарів з 5. падолиста 1916 р. уважєт за річ узасаднену, зрєчи ся ужитя вивласненя після закона з року 1908 на будучє і позбавити той закон та кож формально правої сили.

Людяність турецького генерала...

БЕРЛІН. (Ткб.) Що до вістий, розпущених заграничною пресою про нїме перєслїдуванє жидів у Палестині отримало Бюро Вольфа від жидівського Тов. несєня помочи такі телеграфічні інформації: Повіт Яффа евакуований з військових зглядів з усієї людяности з вїтвом рільничої. З міста Яффи вїемігрували всі, між ними і 7.000 жидів.

Турецький генерал Джемаль-паша внаси гнував для них кілька тисяч фунтів і на просьбу, о 2 дни відложити евакуацію ізва св. Пасхи. Всякі інші вісти неправдиві. Єрусалима доси не евакуовано. За весь час 4 випадки смерти з утоми.

Поліпшенє долі велізничників.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Кроки підприняті в ціли поправи матеріального положєня велізничних функціонерів увичають ся невагом пожаданним успіхом. Міністерство велізниць виголовило вже проект, що має на ціли підвищенє платні як дефінітивній службі так і робітникам; є там і постанови про спеціальні підвишки. Всі ті постанови малиб увійти в мїць від 1. липня 1917 р. Ї розходить ся о акцію підняту згідно парламентарними клубами.

Др. Адлер засуджений на смерть!

ВІДЕНЬ (Ткб.) По промові прокуратора й оборонців обжалований д-р Адлер забрав ше раз голос і виголосив кінчєний вївід. Овісля трибунал удав ся на нараду і по упаві 15 хвиль вернув на салю. Предсідатель оголосив вирок, на основі котрого обжалований за звичайне убийство по думці § 134. карного зако на засуджений на кару смерти.

Сто тисяч штук худоби на дно моря.

РОТТЕРДАМ (Ткб.) В палаті лєордів заявив лєорд Koadh дня 10 мая, що в каналі Ля Манш затоплено паровий корабель „Rotompa“ який віз 100.000 штук забитої худоби й інші засоби поживи.

Успіх підводних лодок.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Після остаточних відставленя в місяці цвітні знишили воєнні діланя о середних держав 1,091.000 реєстрових брутто-тон торговельних кораблів, в т.м 822.000 тон ворожих держав, в т.м 664.000 тон англійських, а від початку необмеженої війни підводними лодками 2,772.000 тон, в т.м англійських 1,707.000 тон. Лодка ч. 35 підчас одної їзди затопила сама 80.000 тон.

Що дієть ся над Ізонцом?

ВІДЕНЬ. (Ткб.) З воєнної пресової кватирри доносять під датою 19. мая вечером: Нїній аж до сєй хвилі над Ізонцом тільки сильна боротьба артилерії. До атаків піхоти не прийшло.

Англійська підмога Італії.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Райтер доносить, що в італійській офєнзиві бере участь тяжка англійська артилерія, що несє значну поміч.

Американська підмога Англії.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Перший контінгент американського війська, а саме санітарний відділ прибув до Англії.

Новий шеф інтендантури.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Дневник військових розпорядків оповіщує: Цєсар іменував шефа секції Вільгельма Ганавєска шефом військової інтендантури.

Стокгольмський зїзд.

СТОКГОЛЬМ. (Ткб.) Секретар отримав повідомленє, що також делегати німецької (соц. дем.?) меншости отримали пашпорти.

СТОКГОЛЬМ. (Тел. пр.) Порядок спеціальних конференцій усталєно по державній принадежности як слїдує: дня 21. і 22. мая болгарська делегація, 23. і 24. німецька делегація меншости або також і фінляндська, 25. і 26. австрійська, 29. і 30. угорська.

Процес Фридриха Адлера.

ВІДЕНЬ (Ткб). На питанні председателя відкавав обжалований Фридрих Адлер, що вперше виринула у нього думка про замах в марті 1915 р. План замаху був наслідком шканду цензури. На питанні прокуратора, чи ще які особи мали стати предметом замаху обжалованого, відповів Адлер, що думав про атентат на угорського президента міністрів гр. Тісу і міністра Гогенбургера. Думку про атентат на гр. Тісу обжалований понехав, щоби його не зрозуміли так, немов-то він заступає за незалежність Австрії від Угорщини.

Батько обжалованого д-р Віктор Адлер зізнає, що його син з приводу перетомлення працею терпів на подразненні серця, яке треба приписати нервовим недомаганям. Від часу вибуху війни син свідка став замкнений в собі і маломовний. Положене в державі стало лихе і всі знали, що тому винен гр. Штірк, який записав гр. Тісу душу і тіло. Се викликало ворожий настрій обжалованого до гр. Штірка. Безпосередньо перед атентатом заборонено відбутися соціалістичні збори, що викликало у обжалованого обурення на насильство одної невідвільної людини (себ-то президента міністрів), якої не можна потягнути до відповідальності.

Віцепрезидент Пернерсторфер зізнає, що Адлер поповнив свій вчинок наслідком психози примусу своєї уяви.

ВІДЕНЬ (Ткб). Вчора зізнавали свідки, що були присутні в часі замаху. Не подали вони нічого нового. Заявлені переважно, що не чули, чи Адлер кричав: „Прощ з абсолютизмом! хочемо мира!“ Обжалований теж перечить, немовби вчинив подібний виклик. Оружжя, котрим виконав замах, купив у Ціріху, на Великодні свята 1915 р. і що знав про заборону таких бровнінгів в Австрії. Тоді вже перший раз думав про замах. Перед виконанням замаху довго чекав при столі, бо недалеко від гр. Штірка сиділа якась лані, котру міг би був поцілитися. По виконанню замаху мав тільки одну думку: аби офіцери, що сиділи в сусідній кімнаті, не рознесли його на шаблях.

Опісля відчитано опінії лікарського відділу. Вони конcludують, що обжалований психічно тяжко обтяжений діянню, але діла не доконав під впливом хоробливої депресії ані роздратованія, тільки що той чин дасть ся зовсім вяснити психічною влачею обжалованого й зовнішніми обставинами. Оречене представляє його як фанатика, духовий розвиток котрого доконав ся правдоподібно під впливом психічної діянності.

Після уступлення Гучкова і Мілюкова.

Львів, 19. мая 1917.

Причини уступлення Гучкова і Мілюкова старість ся пояснити в „Berl. Tageblatt“ д-р Форст, постійний стоцький кореспондент дневника. На його погляд між Гучковим і робітничко-жовнірською радою були за великі противенства, щоби Гучков, який був найбільше правим і найменше демократично настроєним членом кабінету, міг вдержати ся. Уступлене Гучкова довело до зближенія між правительством і робітничкою радою, яке виявилось тим, що її представники згодились вступити під деякими умовами до кабінету.

Причини димісії Мілюкова досі певно не відомі. Здасть ся, що після уступлення Гучкова робітничко-жовнірська рада вважаючи Мілюкова головним противником ідеї загального миру, домогала ся уступлення міністра заграничних справ. Однак не значить се, що тим самим зродили ся вигляди на окремий мир з Росією. Робітничко-жовнірська рада, яка одержала в правительстві п'ять портфельів на одинацять, заявила ся з усею рішучістю проти окремого мира. Здасть ся, що наваки революційна Росія готова в'їти до скріпленія своєї оружною силою, чого доказом іменоване Керенського міністром війни і маринарки. Крайний напярм так званих большевиків лишив ся відокремлений і їх становище стане ще слабше після повороту до Росії соціалістів: Аксельрада, Мартова і Мартинова, які вважають ся противниками Лейна.

По новім правительстві сподіють ся поправи внутрішних відносин. При помочи Америки буде розв'язане трудне питання комунікацій: Зєднанні Держави прообцяли доставити Росії значну скількість залізничних локомотивів і вагонів та річних пароходів. Та багато трудніша справа з авіаотрєном, а ще більше з дисципліною армії. Щоби скріпити карість серед війська видала робітничко-жовнірська рада відозву, в якій закликає ся жовнірів до сповнення патріотичного обов'язку супроти революційної Росії. Від дальшої демократизації армії сподіють ся рада робітників і жовнірів в'їсту її воєнної сили.

Важка спадщина.

Львів, 19. мая 1917.

З упадком царизму впали в Україні кайдани неволі царської Росії, але та вікова неволя витворила на Україні відносини, які не зникнуть відразу, тільки ще довгі роки налягатимуть на Україну як важка спадщина важкої живучості.

Дух сеї важкої спадщини віє в статей і вістий, які приносить „Кієвская Мысль“ з 9. н. ст. мая.

Отже знаходимо там передовищу п. н. „Н'єсколько вопросов“, в якій замітне роздраженне й невдоволене, що український рух йде твердо й рішучо до українізації всего життя на Україні.

Газета невдоволена, що український студентський з'їзд ухвалив резолюцію про „безпробочне здійсненне власними силами національно-територіальної автономії України, і питає, що на сю ухвалу „синів“ скажуть „батьки“ з Української Центральної Ради, які на звітній нараді — коли то були пішли чулки, що український з'їзд хоче проголосити себе українською конституантою й оголосити автономію України — заявили, що в справі автономії України вважають єдино компетентною російську конституанту.

Очевидно, в дійсності між „батьками“ й „синами“ конфлікту нема, бо український з'їзд признав російській конституанті тільки право санкціонованія автономії України, як і цілого ладу російської федеративної республіки, заявляючи при тім виразно, що треба безпробочно творити основи автономії України.

Невдоволена далі газета, що Українська Центральна Рада не вдовольєть ся утворенням одного охотничого українського полку, але змагає до українізації всего війська, яке рекрутуєть ся в Україні.

Невдоволена газета також, що Україні широко зорганізували київський губернський селянський з'їзд, закликавши на нього делегатів кожного села, а не тільки делегатів існуючих

уже організацій. Річ в тім, що існуючі організації оставали в значній мірі під впливом російських „культуртрегерів“, які тепер боять ся масової волі українського села.

Той сам дух важкої спадщини вікової царської неволі віє зі згаданих про збори Союзу рідительських комітетів і педагогічних рад при київських середніх школах. Хто в царській Росії вчив свої діти в середніх школах на Україні? Переважно зросійшена інтелігенція! І ось ці зросійшені батьки і вчителі вийшли ся обмірковувати справу українізації середньої школи. Референтом був співробітник „К. Мысли“ Всеволод Чаловець, святочний українофіл, який любить писати імпресіоністичні статі про Шевченка, український театр, українські маніфестації, але його зросійшена натура боїть ся українізації всего життя. Його становище: затесть поки що в середній школі українознавство, а викладову мову оставити російську. Супроти змагань до повної українізації середньої школи він кинув ефектовну фразу, що „будучність української мови буде тоді запевнена, коли повлять ся українські Метерлінкі й Вергерени, а не українські Марати й Робеспіри“. Збори поділили ся різко на дві часті: більшість зборів, зросійшені батьки учеників і вчителі, яким не хочеть ся переучувати ся своїх предметів по українськи, заявили ся за вдержаннєм російської викладової мови; супроти сього зросійшеного елементу домагане повної українізації школи остало в меншості.

В другій зросійшеної більшості збори прийняли й вислали телеграфічно до міністра просвіти резолюцію, в якій висловляють думку, що „середня школа повинна під сю пору зберегти свій „общеруський“ характер з бажаннєм у ній курсом українознавства“.

Очевидно треба мати на увазі, що се не є воля українського народу, тільки групи зросійшеної інтелігенції.

Тай взагалі треба тямити, що без терть і конфлікту між тим, що насадила на Україні царська неволя, і змаганнєм українського народу не обійдесть ся. Але вкінці таки побідить воля виводеного з кайдан царизму українського народу.

Підемо української провінції.

Відень, 16 мая 1917.

Селянський з'їзд в Чернигові.

„Русское Слово“ з 24 (11) цвітня доносить з Чернигова: Засідання першого селянського з'їзду при участі делегатів жінок тривали два дні. Увагу всіх зосередив реферат про земельну справу губернського земського агронома Кострова, активного робітника селянського Союзу в 1905 р. Одноголосно ухвалено такі резолюції: „Приватна власність на землю касуєть ся без умовно. Земля переходить в загальне користанне тих, хто її оброблює. Користанне земель безплатне. До земельного фонду входять державні, удільні, кабінетні, монастирські церковні і приватно-поміщицькі землі. Умови і розміри вивласнення приватних земель по подрібнім обговоренню на місцях порішити всеросійський з'їзд селянського Союзу. В цілі забезпечення давних розмірів виробу хліба організують ся земельні поєднанчі комітети, волосні і губернські, з представництвом в них від власників землі, а також волосні і повітові комітети для подрібного розроблення земельної справи. З'їзд признав необхідним до часу порішення земельної справи установами зборами в цілі ратування вітчизни і охорони волі від старих ворогів і Німців не нарушати самовільно поміщицьких господарств.“

Також одноголосно прийнято резолюцію: „Піддержувати всіми силами тимчасове правительство в його змаганні, побідно скінчити в'їну, без анексії і контрибуції з боку воюючих народів“.

В справі форми правління з'їзда одноголосно висловлює ся за демократичною федеративною республікою.

3 Житомира.

„Кієв. Мысль“ з 12. цвітня (30 марта) доносить з Житомира під датою 28 марта:

Городський виконавчий комітет постановив телеграфічно просити А. Брусілова арештувати і вислати до Петрограду почайського арзамандрита Віталія, що розвивав шкідливу діяльність серед військ.

3 Черкас

„Кієв. Мысль“ з 14. (1) цвітня доносить з Черкас під датою 31. марта:

Надзвичайне черкаське, повітове земське зібранне постановило просити усунути з посади директора народних шкіл Плеского. Предсідателем земської управи вибрано бувшого члена

управи Коломицева, повітовим комісарем секретаря черкаської Української Ради Сачевського. На зборах перший раз були присутні як представники жидівської національності гласні: Антоновський, Фельштін і Лемберський.

3 Острога.

„Кієв. Мысль“ з 11. цвітня (29. марта) доносить з Острога під датою 28. марта:

Громадянський комітет випустив поклики до сільського населенія в українській мові в цілі познайомлення з теперішню хвилею. Селяни виявляють живий інтерес до теперішніх подій і жадливо читають поклики.

3 Білої Церкви.

„Кієв. Мысль“ з 31. (18.) марта доносить під датою 16. марта з Білої Церкви:

Свято революції відбуло ся в небувалім під'ємом. В поході брали участь буквально усе населене від малого до великого. Над товою віяло дуже багато прапорів, між ними українські. На чолі маніфестації військової часті Дути сержестра. Свято закінчило ся вічем на центральній площі. Як бесідики виступали члени комітету, повітовий комісар Мошков, представники робітників і салдатів різних національностей. Всі закликували до з'єднанія, організації, збільшенія праці для піддержанія і укріплення нового ладу.

3 Полтави.

„Кієв. Мысль“ з 13. цвітня (31. марта) доносить з Полтави під датою 29. марта:

Відбули ся організаційні збори Українського Селянського Союзу. Прийнято платформу: Федеративну автономію України і націоналізацію землі. Вибрано організаційний комітет. Постановлено скликати селянський з'їзд у Полтаві 16. цвітня.

3 Одеси.

„День“ з 25. (12) цвітня доносить з Одеси під датою попереднього дня, що міністра війни А. Гучкова привітали представники Українців, Поляків, робітничої групи воєнопромислового комітету та студентства. Гучков сказав, що війну ведець ся для оборони, але не треба розуміти оборони так вузько.

Товариства „Провіста“

засновано в селі Сел. щинах (городі Кобиляках. („Кієв. Мысль“, 15 цвітня (31 марта).

Кравейий Союз Кредитовий у Львові, Ринок ч. 10.

приймає субскрипційні зголошення на

VI. Австрійську Воєнну Позичку

на умовах поданих в урядовім проспекті. — Дотичні друки і поширення розсилаєть ся і можна їх дістати також в союзних стоварищенях.

Губернський селянський з'їзд у Києві.

„Кіевская Мысль“ в 12. н ст. мая доносить: Вчора ввечером, в поміщеню педагогічного музею, закідчив ся губернський селянський з'їзд, скликаний Українським Селянським Союзом для виборів депутатів в київської губернії в Петроград до ради селянських депутатів. З'їзд відбувався 2 дні. На з'їзд прибуло 225 представників селян. Головою з'їзду вибрано Христюка, заступником внука Тараса Шевченка — М. І. Шевченка. З'їзд прийняв текст інструкцій для депутатів і вибрав 17 депутатів.

Справа польського реєнта.

ВАРШАВА (ТКБ) На повнім засіданю польської державної Ради 15 с. м. бар. Конопка заявив іменем австро-угорського і німецького правительств, що в найближшій будучности комісарі обох правительств передадуть державній Раді відповідь на резолюцію Ради в справі покликания реєнта.

НОВИНКИ.

Львів, 19 мая 1917.

— В справі воєнної позички нам пишуть: Наша суспільність вложила у воєнні позички в повнім пожертвованем значні суми, але не вплачувала їх у своїх, тільки переважно в чужих інституціях. Через те остала наша участь у воєнних позичках майже незамітною і на зверх являєть ся як патріотична жертвенність чужих. Тому кожний член нашого громадянства, що підписує VI. воєнну позичку, повинен робити се безумовно з Земельнім Банку Гіпотечним у Львові (вул. Підвалс 7) або в Краєвім Союзі Кредитовім у Львові (Ринок 10). Треба сподівати ся, що сільська інтелігенція і начальники громад подбають за те, щоби субскрипції переводили ся через народні інституції, а тим чином щоби наряд не обнижував значіня власної видатности.

— Засіданє укр. комітету тижня Червоного Хреста буде в понеділок, 21. с. м., точно о год. 5 попол. в салі Ставроп. Інститута в невідкладній справі.—Ол. Барвінський.

— Українська Центральна Рада проти архієп. Евлогія. „Кіевская Мысль“ доносить: Українська Центральна Рада, розглянувши діяльність архієп. Евлогія, ствердила, що він являєть ся ворогом українського народа, і висказала ся за безпородочним усуненем його з України. Та сама газета подає з Житомира стей факт з діяльности архієп. Евлогія: По достовірним вістям на жаданє архієп. Евлогія заслано за небажанє прийняти православіє в Єпископську губ. уніятського священника Абрамовича, його сина ака демка і 50 уніятських родич.

— Територія Польщі не кінчить ся на Бузі. Часопись „Zemia lubelska“ містить адресу Польків в Волині до польської державної Ради, в якій між иншим сказано: „Досі не відзивали ся голоси з пригадкою, що польська область не кінчить ся на Бузі, що на землі, яка видала Словацького, на якій розцвітав лицей Кремецький, до нинішного дня біють серця для до роєї справи і їх число зростає все серед при- спаних довгою неволею“.

— Обхід 3. мая в українській Любомлі. Про свято 3. мая пише „Zemia lubelska“: „3 нагоди обходу треба вказати на характеристичне поведєня українського учительства в Галичині, яке тут з частинним успіхом будить в серцях

молодіжні ненависть до польського народа. Отже в часі походу коло „Guziński szkoły“ учителька Ruchka перервала лекцію, почала демонстраційно при отворених вікнах співати на родну українську пісню „Ще не вмерла Україна“. Сей нетакт викликав загальне згіршенє і несмак“.

— Пам'ятки до бувших учеників бл. п. професора української гімназії в Перемишлі Осипа Прислосотського. Учительський збір і молодіж української гімназії в Перемишлі ставлять многозаслуженому професорови і щирому опікунові молодіжні Осипови Прислосотському тридцятилітній пам'ятник нагородний. Зі складок зібрано досі 480 К., а потребуємо ще 400 К. Апелюємо отже до старших учеників Покійника, людей на становищі, щоби помогли нам в сім гарній ділі і прислали в маю або червні даток на сю ціль. Посвяченє пам'ятника відбудеть ся 2. червня. За комітет: від збору А. Алиський, О. Мартинович, А. Сабат, Ст. Якубовський; від учеників: Мир. Колтунюк і Яросл. Яремкевич.

— Зменшенє пайок хліба у Львові Команда міста Львова оповіщає: Наслідком недостачі привозу муки, означений законно тижневий приділ хліба 1260 гр. на голову, сбнижуєть ся від 28. с. м. аж до дальшого зарядженя на 1000 гр. на голову тижнево. Управа міста має зарядити, що треба.

О ПОВІСТКИ.

Неділя 20. мая 1917.

Нині: греко-кат.: 5 Н. по Вел. — римо-кат.: 6 Н. по Вел.

Завтра: греко-кат.: Іван Бог. — римо-кат.: Блази.

По завтра: греко-кат.: Ісаї П. м. с. Н. — римо-кат.: Юлії д'їан.

Товариство українських наукових викладів ім. Могили. В неділю дня 20 мая відбудеть ся в малій салі музичного Інститута ім. Лисенка виклад п. д-ра Остапа Махарушки на тему „Вартість реальних предметів науки для ідеї національного образования“. Початок точно о год. 4 йй по пол.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Паткова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дорожш і важнійші для української справи, кочечні як найскорші і мобильнійші жертви

о. П Шпилька в Далювій 20 К.; о. Василя Антонича в Липівці, о. Михайла Фуглевича в Корелику волоськ., о. Кирила Коцилоаського в Терстані, о. Вас. Миганя в Полянах суров. — Текля Стасик Романів 4 К; Марину Ульяч, Пазию Прийму, Марину Назарко, Азну Стасик, Миколу Прийму—усіх з Романова, Василя Мізерак пол. поч. 240.—Текля Дівґа Романів 3 К; Юстину Кохановську, Теклю Яцишин, Марину Кохановську, Марину Ленківську—усіх з Романова, Андруха Ляш пол. поч. 408. —

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дня 19. мая 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

На поодиноких відтинках фронту діяльність російської артилерії викликала наш огонь. Зрештою нічого до оповіше-я.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Вчерашній семий день десятої битви над Ізонцою знов був виповнений сильними боротьбами.

На полудневий захід від Ауцца Італійці усадовлені тут на лівім березі Ізонца надармо аматали ся, щоби поширити свої становища. Наші лінії в провалі Плява Сальвано постійно були під огнем їх артилерії всілякого калібру. Італійська піхота, важкі взрати котрої безастанно виривають новими в'їсками, асертала в сім обшарі змаганя свої головно на верх Vodize і в густих колюмнах ішла кілька разів до приступу на нього. Кождай з тих приступів розбив ся криваво о героїську поставу оборонців, скріплованих атрилерією й літаками, що теж брали участь в боротьбі. Особливиша похваля належить ся відділам полку піхоти з Кошиць ім. цисаря Вільгельма ч. 34 і західно-галицькому полкови загального ополченя ч. 32, котрим доводить полковник Пернер та баталіони загального ополченя ч. 40.

На схід від Горниці Італійці знов хотіли передерти ся масовим атаком без артилерійського приготования. Вислід був такий сам: без витку втримали ми становища наші. Оживлена боротьба тої ночі принесла нам на тім відтинку понад 150 полонених, в тім двоох офіцерів. Наші летуни в воздушній боротьбі зістріляли два ворожі самолети, третій упав коло Вертойби під кривим огнем.

Дотеперішній вислід тижневої боротьби над Ізонцом представляєть ся в 2 км. від розширеноу італійського становища коло мостового причілка Плява.

В обшарі Флітш і Плекен та в кількох відтинках тирольського фронту скріпив ся односторонній артилерійський огонь. В полуднеім Тиролі і в провалі Барколя наші вивідуючі відділи вдерли ся до становищ ворога і взяли в полон залого.

Полуднево-східний фронт: Нічого нового.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гевеу

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дня 19. мая 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

БЕРЛІН (ТКБ) Група війск хн. Руппрехта: Між побережем і Сан Кентен скріпила ся діяльність артилерії та в ночі дійшла між Гаврель і Ашвей до великої залости. Атак Англіців під охороною того сгню по обох сторонах гостинця з Арра до Дуе зломав ся в нашім обороннім огні. Те саме на схід від Монші.

Група війск німецького наступника престола: В Шампанії та над Аксною триває дальше оживлений огонь. Коло Вгаує занятєм французького рова осягнули ми дальшу поправу нашого становища. На Зимовім сургобї відперто нічний атак французів по боротьбі ручними гранатами. Діяльність летунів в останних днях ізза негоди мала. Вчора зістріляли ми десять ворожих самолетів.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Ми живо відповідали на огонь російської артилерії та метачів мін між Аа й Двиною, на захід від Луцка, по обох сторонах залізничі в Золочева до Тернополя і над Нарайвою.

БАЛКАНСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На македонськім фронті ворог по неповожденях останних днів не поновив приступу. Слаб і огонь артилерії.

Перший квартирмайстер ген. Людендерг.

ПРАСЬКИЙ БАНН ФІЛІЯ у ЛЬВОВІ

ВУЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА Ч. 2.

ПРИЙМАЄ ЗГОЛОШЕНЯ НА

VI. АВСТРІЙСЬКУ ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

ПІД ДУЖЕ КОРИСНИМИ УСЛІВ'ЯМИ. — ПРОСПЕКТИ ВИСИЛАЄ НА ЖАДАНЄ СЕНЧАС БЕЗПЛАТНО.

ЖІВНОСТЕНСКА БАНКА ФІЛІЯ У ЛЬВОВІ

ВУЛ. ЯГАЙЛОНСЬКА 8.

ПРИЙМАЄ ЗГОЛОШЕННЯ НА

6. АВСТРІЙСЬКУ ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

ПІД ДУЖЕ КОРИСНИМИ УСЛІВ'ЯМИ.

ПРОСПЕКТИ ВИСИЛАЄ НА ЖАДАНЄ БЕЗПЛАТНО.

300 3-5

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Володимир Захаревич, І. Р. 30 IV. Вага — пошукує матку Марію Захаревич в Галич.

Хто знав би де перебувають Антін і Навола Миколиш і Анна Турянська в Богаткозеві повіт Птагаві, згодити донести до уряду парохіального в Гіску п. п. Доброміля.

Павло Гут тепер в Камініці повіт Сколе лісничийка, пошукує своїй жини Марії з двома дітьми в села Барна повіт Буцач. Хто знав би місце їх побуту зводити ласкаво його повідомити.

ОСЬМА КВАСОВА ПЬОТЕРІЯ.

Поручаємо лоси до селі п'ютерії. Цілі по 40 К, половини по 30 К, кістки по 5 К. Тягнені І. класи буде 12. І 14 червня. Нові лоси Австр. Черв. Хреста продаємо на голяку і на місячні рати. — БАНКОВИЙ ДІМ **SCHÜTZ i SNAJES** у Львові, пл. Марієвська 7. VIII 23-7

НАЙКРАСШІ ОПОВІДАНЯ == **СЬМІХОВИНКИ ТА СЬПІВОВОМКИ**

Десять книжочок за К. 4'16.

1. Оповідання і сьміховинки Олександра Стороженка ціна 44 с.
2. Нові часа, оповідання О. Микова . . . 44
3. Карвелюк, М. Вовча . . . 44
4. Оповідання Федьковича: 1) Три як рідні брати, 2) Опришок . . . 44
5. Приказки і байки Ст. Рудавського . . . 44
6. Сьпівомовки . . . 44
7. Оповідання М. Вовчка: 1) Ковачка, 2) Чумак, 3) Снегурочка . . . 44
8. 1) Сес ра, 2) Сон . . . 44
9. Пережота поле, оповідання Катрин Осмоуленка . . . 44
10. П. Куліш: Оряса, Давне горе, Стевоза могола . . . 20

Замовлення і рвночасно гроші висилати до:

Канцелярія „**Просьвіта**“ у Львові, Товариства „Ринок“ ч. 10. На порто звичайне треба додати при замовленню всіх V 3-? книжок 20 сот., а на порученє 65 сот

Бандажі на пропуклини або брux пупця живота, пахвини і т. д. — Цінники даром. — **М. Л. Полячен, Самбір 25.** Ж 8-10

Інтелігентна невиница гавдав місяч до заряду доку на селі. Е. Стефанович в Дрогобичі, Польня 22. 318 2-?

Ч. 31 17
Н. Р. **ОПОВІЩЕНЄ.**
НАДЗИРАЮЧА РАДА
Кравого Союзу Кредитового
стваришеня зареєстрованого з обмеж. поруком у **ЛЬВОВІ**
скликає на основі § 45 і 47 статута **XVIII.**

Звичайні Загальні Збори Стваришеня
на день 7 червня 1917 р. год 4. пополудни в сали Стваришеня у Львові (Ринок ч. 10. I. по верх) з отсим предмегом нарад (§ 52 стат.)

1. Відчитанє протоколу з посадиких Загальних Зборів Стваришеня.
2. Звіт Дирекції з діяльности за вісімнадцятий рік адміністраційний (1916) з адмисійних рахунків і білянсами.
3. Звіт Контрольної Комісії з внесення на уділенє абсолюторії
4. Внесенє Надзираючої Ради на розділ чистого зиску (§ 45а і 22. стат.)
5. Вибір 2 членів Надзираючої Ради на 6 літ (§ 27 стат.)
6. Вибір трех членів Кон-рольної Комісії (§ 54б стат.)

Право участі в Загальних Зборах мають члени, котрі в ціл сги уплатили прямижєнє оден діл (§ 50. статута) зя в'їтимацію служить уділеню книжочка. На Загальних Зборах беруть участь члени особисте; прями особа аступають їх законні представителі (§ 51. статута), які мають д статочно магзати ся повномощєстю.

Магзочий білянс за 1916 р. єсть внесенєний в льокалі Стваришеня (Ринок ч. 10. I. по верх), де члени можуть го переглядати (§ 56 статута)

За Надзираючу Раду Кравого Союзу Кредитового стваришеня зареєстрованого з обмеженою поруком у Львові, 25 цытає 1917 року.

Григорій Музьма президент.
о Теодозій Лемогубський секретар.

Оголошення.

- ПОЧЕНЄ НІГ -

усуває певно спеціальний пудер „Savon“, пакет за 1'20 К. На провінцію висилаю тільки за посередним надісланем належності 1 40 с. на порто. — Одинокє вступство **S. FEDER, — Львів, Синстуська ч. 7.** 279 15-60

Каменица, повітно абудозана, в офісниках при Акдемічній ульці у Львові до продажі. Зголошення під: Д-р Новотий, Закопане. 332 2-3

Торговля товарів моринних і вин **ТЕОДОР СЕМКІВ в БОРИСЛАВІ**

прямє сейчас пінну в укінченою практикноу торгівельноу або ш-найменше початки практик-ви, числять лиш на перворяду силу, як також дагідної едачі і не влосливой, на само провадження торговлі з причани його вніду на кілька місяців мають мати певну поруку. Порука може бути не конечно грошева, а може бути череа торговлю або знану особу запевнена. Зголошення враз з відонсами свідоча і фотограф. як також услів'ями прийняті прову слата під звичнею вясше адресою. 325 3-5

КОЖДИЙ

що дбає про себе і свою родину
хто хоче сповнити горожанський обов'язок супроти держави

повинен **обезпечити ся на жите**, а заразом підписати VI. воєнну позичку **тільки в**

Ц. к. австр. військовім фондї для вдів і сиріт

який подучив субскрипцію на VI. воєнну позичку **враз** з обезпеченєм на жите для всіх без ріжниці пола від 18 до 55 року жита. Обезпеченє се уможливилоє кождому без виїмки, а саме **офіцерови, жовнірови, священикови, урядникови, купцєви, реміоникови і денному карібникови** підписанє VI. воєнної позички при рівночаснім обезпеченю ся на дожите або на випадок смерти на користь власну, або користь своєї родини.

- Без лікарських оглядин.
- Сейчасова важність обезпеченя.
- Без стемплів і побічних додатків

Найнизша квота обезпеченя **К. 500.** Найвисша квота обезпеченя **К. 4000.**

Обезпеченє входить в жите в хвили зголошення субскрипції, зглядно зголошення першої премії, яка є дуже низька. Премія від 1000 корон вносить на час 20-літний К. 35 річно, на час 15 літний К. 49 без всіх інших коштів. Премії платить ся річно, піврічно, чвертьрічно, а навіть місячно, так що **при так малім видатку, як 3-4 кор. місячно навіть найбільшій** може помочи державі до побідного закінченя війни, а рівночасно забезпечити родину. Спожняючи отже патріотичний, горожанський обов'язок, підписуйте VI. позичку воєнну.

Ближих інформацій уділяє радо **БЕЗПЛАТНО** наше

Краєве бюро — Львів, ц. к. Намісництво

як також наші уповаженні заступники по усіх містах і повітах краю.